

os behjælpelige med at ordne disse Forhold, der trænge til at ordnes, standse vi med Tilskud til deres særlige Foranstaltninger, altsaa til Kirker i Købstæderne. Jeg kunde tænke mig, at vi politisk tog den Stilling i Fremtiden, men jeg kan ikke tænke, at vi nu pludselig i dette Øjeblik skulde tage den; Forudsætningen derfor er ikke til Stede. Hvad der her er sket, naar vi vedtage Bevillingen til Randers, er ikke mer eller mindre eller andet end, hvad der er sket mange Gange tidligere. Det er akkurat det, som skete over for Aalborg i Fjor, og vilde være sket over for Randers i Fjor, hvis Randers havde staaet paa samme Maade, som Aalborg da stod. Det kan man ikke se bort fra. Vi maa erkende, at hvis Tinget indtager en anden Stilling over for Randers end over for Aalborg i Fjor, foretager det en Vending, som er ganske umotiveret. Naar jeg har set paa vore almindelige politiske Forhold, som jo ere ret forkvaklede, har jeg dog i mit stille Sind haft den Tilfredsstillelse at kunne sige, at Folketingets Venstres Flertal er det eneste faste Punkt, man øjner i hele dette Kaos, og det vilde nu gøre mig meget ondt, hvis dette faste Punkt skulde blive flydende her i dette Tilfælde. Jeg mener, at det skal være saa saavel med Hensyn til de store almindelige Afgørelser som ogsaa i de særlige Tilfælde, at et Ord er et Ord, og en Beslutning en Beslutning, som ogsaa gælder i sin Konsekvens, i Særdeleshed naar Konsekvensen skal tages saa umiddelbart efter, at der ikke kan siges at være opstaaet mellemliggende Forhold, som berettiger til at trække sig tilbage; thi det er der jo ikke i det her foreliggende Tilfælde. Fra i Fjor til i Aar er der ikke fremkommet noget, som kunde begrunde en forandret Stilling. Jeg skal slutte med at sige, at Tilskuddet til Aalborg i Fjor blev vedtaget med samtlige afgivne Stemmer mod 9, sandsynligvis de Herrer Socialdemokrater. Det var Stillingen i Fjor over for Aalborg, og det maa jo antages ogsaa at ville blive Tilfældet over for Randers.

K. Pedersen: Jeg skal kun udtale min Paaskønnelse af, at der i Betænkningen under Nr. 124 er indsat en ny Post paa 5,000 Kr. til Anskaffelse af Læremidler for Folkeskolens Lærere og Lærerinder. Jeg har gentagne Gange mindet om, at denne Bevilling burde forhøjes, saa at den blev af samme Størrelse som den, der gives til Højskoler og tekniske Skoler, nemlig 6,000 Kr. Det forekommer mig ikke rig-

tigt, at dette Ting stiller Folkeskolen ringere end Højskolen og de tekniske Skoler.

Under Nr. 123 er der i Betænkningen aftrykt en Skrivelse, hvoraf det fremgaar, at Ansøgningerne for Folkeskolens Lærere og Lærerinder om disse Læremidler i 1897—98 har været 104, hvoraf 14 blev bevilgede. Næste Aar kom der 74, hvoraf 20 bevilgedes og i Aar 77, af hvilke der kun blev bevilget 20. Det er altsaa et forholdsvis ringe Antal Ansøgere, der komme i Betragtning, og det viser tilstrækkeligt, at der er Grund til en Forhøjelse. Naar nu Summen bliver forhøjet, er jeg temmelig sikker paa, at Ansøgenes Antal vil blive endnu større. Thi Forholdene have været saaledes og ere det endnu, at det er saare vanskeligt at komme i Betragtning ved disse Uddelinger. Jeg kender saaledes Lærere, der have ansøgt 3 Aar i Træk og ikke faaet noget. Da jeg i Efteraaret 1898 ligeledes mindede om, at det var rigtigt og ønskeligt, at denne Sum blev forhøjet, blev der svaret af Ministeren, at hvis der viste sig at være Trang dertil, skulde ogsaa denne Post forhøjes. Efter de Oplysninger, her foreligge i Betænkningen, synes jeg dog, at der har været Trang dertil. Deraf fremgaar altsaa, at Ministeren enten ikke har undersøgt dette Forhold den Gang, eller ogsaa at han ikke paa dette Tidspunkt har villet stille Forslag derom. Nu er altsaa Forslaget om en Forhøjelse stillet, og dermed er jeg vel tilfreds. Jeg tror, at det vil blive til Gavn for Folkeskolen, og som jeg antydede i Efteraaret, tror jeg ogsaa, det vil blive til Gavn, at det nu bliver en særlig Post, thi da vil man lettere senere kunne forhøje denne Post uden derved at forhøje andre Poster. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) kom ind paa Spørgsmaalet om en Kontrol med disse Læremidler. Jeg ved nu ikke, om dette Forhold ikke tidligere har været under en Slags Kontrol. Har der ikke i sin Tid været noget, som blev kaldt Normalsamlingen over for denne Post? Men i øvrigt mener jeg rigtignok, at en Kontrol paa dette Omraade meget godt kan overlades til vore kommunale Autoriteter, som vist i høj Grad ere interesserede i, at disse Læremidler blive anvendte paa den fordelagtigste Maade.

Rørdam: Under Nr. 147 i Betænkningen omtales en Forhandling i Udvalget angaaende Tilskuddet til Frederiks Hospital, hvorunder Ministeren erklærede, at han vilde foranledige, at Betalingen for indendog udenbys Patienter sættes ens, nemlig til